

de inwoners van Tenerife worden *chicharreros* genoemd, naar de sardines die hier vandaan komen; inwoners van Lanzarote zijn *conejeros* ('die van het konijneneiland') en Fuerteventuranen heten – net als hun prehistorische voorouders – *majoreros*.

Gran Canaria heette in de tijd vóórdat de Spanjaarden kwamen trouwens Tamarán, maar de oude bewoners noemden zichzelf *Canarii*, hetgeen meteen de naam van de archipel verklaart.

Gay friendly

'In de zomer Mykonos, in de winter Gran Canaria' – het zijn de favoriete vakantiebestemmingen van Peter, uitbater van bar Adonis. Gran Canaria is niet zomaar een favoriete homobestemming geworden: toen homoseksualiteit op veel

andere plekken nog werd doodgezwegen, bekleedden homoseksuele Canariërs al belangrijke politieke posten. Toen in Gáldar het eerste homohuwelijk van Spanje werd gesloten, zagen de meeste eilandbewoners dit niet als een zonde, maar als een teken van de moderne tijd. Sindsdien struikelt u hier tijdens het carnaval over de vele travestieten; ook heel veel 'normalos' doen dan niets liever dan zich – elk jaar weer in een andere outfit – als vrouw verkleden.

In het zuiden, vooral in Playa del Inglés, zijn er accommodaties speciaal voor homo's en lesbiennes, terwijl andere zichzelf *gay friendly* noemen. 's Nachts treft men elkaar in de kelder van Yumbo Center, waar zich diverse homobars bevinden. Een favoriete halte op de 'VIP-tour voor homo's' is het Museo Néstor in

Somos canarios! Ontspannen op de Canteraspromenade in Las Palmas

3 Het zuidelijke puntje van het eiland – de duinen van Maspalomas

Kaart: ► E 9

Vervoer: Wandeling: vanaf Playa del Inglés, met zwempauze

Zee en strand, woestijn en palmen-oase – hier vindt u de meest diverse natuurelementen bij elkaar. Geen wonder dat Gran Canaria zo'n geliefd vakantie-eiland werd. De duinen zijn te bereiken vanuit zowel Playa del Inglés als Maspalomas; de mooiste wandeling start bij de vuurtoren.

Bij de vuurtoren

De Faro **1**, de vuurtoren van grijs basaltsteen, is 80 m hoog. Erachter loopt een pier ver de zee in – hobbyvissers gooien hier graag hun hengel uit.

Voor de vuurtoren staat het huis van de vuurtorenwachter, waarbij 'huis' een understatement is. Het prachtige vierkante bouwwerk is soms geopend voor tentoonstellingen. Sinds 1883 wijst de vuurtoren schepen de weg die in de luwte van de passaatwind de *Mar de Calmas de Canaria*, de rustige zuidelijke zee, doorkruisen.

Naar de lagune

Vanaf de vuurtoren volgt u de houten vlonder naar de Charca **2**. Zo heet de lagune aan de monding van een *barranco* (kloof), waar het zoete water vanuit het binnenland zich mengt met het zoute zeewater en zo een zeer bijzondere flora en fauna voortbrengt. Langs de met riet begroeide oever gaan blauwe en zilverreigers op zoek naar voedsel; lepelaars zijn te herkennen aan de witte kleur en de lepelvormige bek. Ook liggen hier prehistorisch ogende wezens met een pantser en klauwpoten op te warmen in het zonnetje: het zijn grote hagedissen, die zich graag met fruit laten voeren. Alleen de palmbossen, die op oude foto's een groot oppervlak rondom de vuurtoren bedekten, zijn in eerste instantie niet te zien: deze bomen zijn nu onderdeel van het park rondom de hotels – alleen de hotelgasten kunnen nu nog van de schaduw van deze bomen genieten.

7 Met de boot eropuit – vanuit Puerto de Mogán

Kaart: ► B-C 7-9

Vervoer: Boot: excursieboten en lijndiensten

Er zijn talloze manieren om de Canarische wateren te verkennen: bijvoorbeeld met een knalgele onderzeeër de diepte in of met een piratenschip voor anker gaan om à la Robinson Crusoe op een idyllische plek te zwemmen. Ook voor wie walvissen of dolfijnen wil zien, is dit een waar paradijs. Wie het eenvoudig wil houden, neemt de lijndienst die langs de hele zuidwestkust vaart – u wordt netjes weer aan land afgezet!

Elke eilandbezoeker wil ook weleens de zee op: de horizon tegemoet zeilen of de kust vanaf het water bekijken. De havens met bootexcursies bevinden zich in het zuidwesten van het eiland, in de luwte van de noordoostelijke pas-saatwind: bijvoorbeeld in Pasito Blanco, Arguineguín, Patalavaca (Anfi), Puerto Rico en Puerto de Mogán. Pittoresk is vooral de haven van Puerto de Mogán,

met zijn kleine, met bloemen versierde terrassen, water waarin u tot op de zeebodem kunt kijken en sierlijke plezierjachten (zie foto boven).

Met de onderzeeër

Bij de molen **1** in de jachthaven van Puerto de Mogán kunt u vanaf 10 uur elk uur in de Golden Shark stappen voor een veertig minuten durende reis over de zeebodem. Onderweg bezoekt u het op 30 m diepte gelegen wrak Alexandra. Intussen is het uiteengevallen en liggen de brokstukken verspreid in het zand. Aangetrokken door het voer dat wordt uitgestrooid, komen hier veel trompetvissen. Ze zwemmen tussen de duikers, die zelf ook een attractie zijn, afgaand op de vele fotoflitsen vanachter de patrijspoorten.

Op zoek naar walvissen

De wateren tussen Gran Canaria en Tenerife zijn diep en rijk aan vissen, en

Het noorden

Gáldar ► C/D 1, plattegrond blz. 88

Vóór de komst van de Spanjaarden was Gáldar de hoofdstad van de noordelijke helft van het eiland; tegenwoordig is het een in alle richtingen uit de voegen gebarsten gemeente. De stad laat zich aan weerszijden van de doorgaande weg van zijn mooiste kanten zien.

Het voetgangersgebied Calle Capitán Quesada loopt langs een markthal naar de **Plaza de Santiago**, dat wordt omgeven door herenhuizen. Blikvanger bij het **casino** ¹ is de binnenplaats in jugendstil, bij de tegenoverliggende **Ayuntamiento** ² (stadhuis met informatie-

balie) is dat de drakenboom en bij het theater de spectaculaire koepel.

De imposante **Iglesia de Santiago** ³ (1778) is gewijd aan de beschermheilige van de kruistochten – hij staat hoog te paard naast het hoogaltaar. Met de drie schepen en twaalf kapellen is het een waardige locatie voor de processie ter ere van Santiago (de Heilige Jacobus). Het Museo de Arte Sacro is onregelmatig geopend; in de *Pila Verde* is een groen geglazuurd bekken te zien waarin de eerste Canariërs (onder dwang) werden gedoopt. Meer over deze oude eilandbewoners is te zien in de **Cueva Pintada** ⁴ (10 blz. 88). ► blz. 91

Iglesia de Santiago: eindpunt van de St.-Jacobsroute – midden in de Atlantische Oceaan!

